

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/108/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813207394
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5813207394.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: R. N., nar. XX.XX.XXXX, XXXXX Z. XXX, zast. JUDr. Miroslav Sládek, advokát, U. E. XX/XX, XXX XX H., proti žalovanému: S. Q., nar. X.X.XXXX, XXX XX Z. XXX, zast. JUDr. Peter Machaj, Advokátska kancelária so sídlom Q. XX, XXX XX M. E., v konaní o zaplatenie 9.860,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 10C/50/2013-115 zo dňa 12. apríla 2016, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukazuje na ust. § 47, § 48, § 451, § 457, § 458, § 588, § 517 Občianskeho zákonníka a vykonané dokazovanie konštatoval nasledovné skutkové a právne závery: Medzi účastníkmi bola uzavretá dňa 14.10.2011 kúpna zmluva, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, k.ú. Z., zapísané na predávajúcu - odporkyňu podľa § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ, resp. účastníci tejto kúpnej zmluvy, do troch rokov od jej uzavretia, t.j. do 14.10.2014 nepodali návrh na vklad do katastra nehnuteľnosti. Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení (§ 28 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. Katastrálny zákon). Z tohto dôvodu účinky zmluvy nenastali, pričom platí, že účastníci od zmluvy odstúpili (§ 47 ods. 2 OZ).

Uplatnený nárok má preto povahu bezdôvodného obohatenia, t.j. majetkového prospechu získaného z právneho dôvodu, ktorý odpadol, na vydanie ktorého má navrhovateľ nárok v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka, a to proti tomu, kto ho získal. Za situácie, kedy je kúpna zmluva neplatná alebo kedy je zmluva zrušená, vždy nastupuje režim § 457 Občianskeho zákonníka, ktorý špeciálne upravuje dôsledky bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením z neplatného právneho úkonu, alebo zo zrušenej zmluvy. Nárok účastníka zmluvy na vrátenie kúpnej ceny z neplatnej alebo zrušenej kúpnej zmluvy je nárokom podmieneným zo zákona povinnosťou vrátiť druhému účastníkovi to, čo sa získalo za kúpnu cenu. Pokiaľ sa niekto domáha vrátenia kúpnej ceny zo zrušenej kúpnej zmluvy, súd vo výroku vysloví vzájomný synalagmatický záväzok oboch účastníkov zrušenej kúpnej zmluvy vrátiť si navzájom prijaté plnenie. Domáhať sa plnenia bez toho, aby v žalobnom návrhu bola uvedená podmienenosť nárokov druhej strany je na mieste iba, ak podľa zmluvy plnila len jedna strana alebo ak jedna z nich všetko plnenie prijaté zo zmluvy vrátila pred podaním návrhu na súd, prípadne do doby vyhlásenia

rozsudku (tak ako v tomto prípade navrhovateľ), môže sa domáhať vrátenia plnenia bez toho, aby tento nárok uplatňoval ako vzájomne podmienený.

V prejednávanej veci sa podaným návrhom domáhal zaplataenia žalovanej sumy z dôvodu, že účastníci kúpnej zmluvy do troch rokov od jej uzavretia nepodali návrh na rozhodnutie podľa § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka príslušnému orgánu, a preto platí, že od zmluvy odstúpili podľa § 47 ods. 2 OZ v dôsledku čoho uplatňuje nárok titulom bezdôvodného obohatenia, t.j. majetkového prospechu získaného z právneho dôvodu, ktorý odpadol, t.j. vrátenia kúpnej ceny 9.860,- eur s príslušenstvom. Navrhovateľ vyzval odporkyňu na vrátenie poskytnutého plnenia kúpnej ceny listom zo dňa 2.10.2013 (čl. 12 spisu), ktorú sumu mu odporkyňa po odstúpení od zmluvy nevrátila.

Odporkyňa sa uplatnenému nároku bránila tým, že k vyplateniu kúpnej ceny nedošlo, neobdržala žiadnu kúpnu cenu vo výške 9.860,- eur od navrhovateľa, a preto navrhovateľovi nevznikol a ani nemohol vzniknúť nárok na je vrátenie. Prostredníctvom právneho zástupcu poukázala na to, že navrhovateľ nepreukázal, že došlo k vyplateniu kúpnej ceny, nepreukázal svoj nárok, teda neunesol bremeno dôkazu, tak ako to vyžaduje O.s.p., a preto žiadala návrh zamietnuť.

Je nesporné, že odporkyňa tie isté nehnuteľnosti, ktoré podľa kúpnej zmluvy zo dňa 14.10.2011 mala previesť navrhovateľovi, opätovne darovala svojmu synovi T. Q. darovacou zmluvou, ktorej vklad bol povolený 8.11.2012 Správou katastra Námestovo pod V 1777/2012 (čl. 7 spisu).

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že medzi navrhovateľom a odporkyňou neexistoval žiadny právny vzťah, na základe ktorého by bol navrhovateľ povinný platiť sumu 9 860 € odporkyňi.

Sporná medzi účastníkmi bola skutočnosť, či predmetná platba bola navrhovateľom vykonaná v prospech odporkyne. Ak navrhovateľ tvrdil, že odporkyňa sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila, keď mu po odstúpení od zmluvy nevydala plnenie, ktoré jej na základe kúpnej zmluvy zo dňa 14.10.2011 poskytol bol povinný tieto tvrdenia preukázať dôkazmi. Z ním predložených listinných dôkazov (originálu kúpnej zmluvy zo dňa 14.10.2011 až na pojednávaní konanom dňa 17.3.2016) je možné konštatovať, že neunesol bremeno tak tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Skutočnosť odovzdania peňazí v konaní vždy preukazuje kupujúci, čiže povinnosťou navrhovateľa v tomto konaní bolo preukázať skutočné odovzdanie kúpnej ceny a jej výšky odporkyňi. Ak navrhovateľ tvrdil, že odporkyňa kúpnu cenu zaplatil spočívalo na ňom dôkazne bremeno tohto tvrdenia preukázať. Dôkazným bremenom sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktoré závisí od zistení navrhnutých a vykonaných dôkazov. Procesnoprávnym následkom neunesenia dôkazného bremena účastníkom konania je jeho neúspech v spore. Tvrdenia navrhovateľa a svedka N. N. (syna navrhovateľa) čl. 96 spisu, že kúpnu cenu v celom rozsahu uhradil po overenom podpísaní kúpnej zmluvy odporkyňou v jej dome boli vyvrátené svedeckou výpoveďou svedka T. Q. (čl. 98 spisu), manžela odporkyne, ktorý uviedol, že navrhovateľ so synom u nich doma nikdy nebol, peniaze v žiadnom prípade manželke neodovzdal. Z výsluchu účastníkov mal súd za preukázané, že kúpnu zmluvu dal vypracovať navrhovateľ, po jej vypracovaní ju predložil na podpis odporkyňi, ktorá na zmluve overila podpis na Meste v Námestove, i napriek tomu, že v čase overenia podpisu preukázateľne nedošlo ku skutočnému prevzatiu peňazí tak, ako bolo dohodnuté v článku IV zmluvy. V tomto článku kúpnej zmluvy si účastníci dohodli, že dohodnutá kúpna cena bude zaplataená pri podpísaní tejto zmluvy, čo predávajúca svojim podpisom potvrdzuje. Sám navrhovateľ uviedol spolu so svedkom svojim synom, že kúpna cena mala byť až následne uhradená v rodinnom dome odporkyne.

V konaní nebolo sporné, že odporkyňa dva krát podpísanú a overenú zmluvu odovzdala navrhovateľovi, čo nepriamo potvrdila aj svedkyňa A. K., vypočutá na pojednávaní dňa 12.4.2016, ktorá uviedla, že nie návrh, ale podpisy na zmluve boli 2x overené. Aj predložený návrh na vklad zo strany právneho zástupcu odporkyne súdu potvrdzuje ten fakt, že v návrhu je napísaná 2x kúpna zmluva. Zároveň v tomto návrhu je napísaná kúpna cena 1,- eur. Navrhovateľ pripustil, že na tomto návrhu môže byť jeho podpis. Samotná skutočnosť, že v zmluve je napísané, že dohodnutá kúpna cena bude zaplataená pri podpísaní tejto zmluvy, čo predávajúca svojim podpisom potvrdzuje, nie je dôkazom o tom, že by bola kúpna cena vyplataená. Súd má za preukázané, že pri podpisovaní kúpnej zmluvy sa jednalo len o predávajúcu, pričom pri podpise tejto zmluvy nebol prítomný ani navrhovateľ, ani nikto z jeho rodiny, aby jej vyplatil takú čiastku, ako sa v zmluve uvádza.

Právny zástupca odporkyne na pojednávaní konanom dňa 3.3.2015 predložil v origináli aj vo fotokópii návrh na vklad, ktorý sa týka nehnuteľností popísaných v kúpnej zmluve zo dňa 14.10.2011. V návrhu je uvedené, že dohodnutá kúpna cena predstavuje cenu 1,- eur, na konci návrhu je podpis, ktorý sa zhoduje s podpisom navrhovateľa, pričom navrhovateľ svoj podpis nenamietal, ale pripustil, že to môže byť aj jeho podpis.

Súd je toho názoru, že pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že kúpna cena bola vyplataená navrhovateľom odporkyňi v jej dome za prítomnosti svedka jeho syna N. N. a pokiaľ podľa výpovede účastníkov sa rodiny navzájom

nekontaktovali, boli ako cudzí ľudia, navrhovateľ mohol finančné prostriedky vyplatiť na účet odporkyni. Toto súd uvádza len ako skutočnosť zistenú v konaní a skutočnosť, ktorá spôsobila nesporne aj celé sporové konanie. Navyiac navrhovateľ preukázateľne mal vo svojej dispozícii kúpnu zmluvu zo dňa 14.10.2011, opatrenú overeným podpisom predávajúcej a napriek tomu nepodal do troch rokov od uzavretia tejto zmluvy návrh na rozhodnutie príslušnému orgánu.

Po zistení skutkového a právneho stavu vo veci samej súd návrh navrhovateľa zamietol, nakoľko nebolo v konaní preukázané navrhovateľom tvrdené skutočnosti.

O náhrade trov konania bude rozhodnuté uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej s poukazom na ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a žalovaného zaviazne k zaplateniu trov konania. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právny názor súdu ohľadne toho, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, tak tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu je nesprávne a je v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania. Žalobca svoj nárok v žalobe na zaplatenie sumy 9.860,- eur právne odvodzuje od § 451 s dôsledkami vyplývajúcimi v § 457 OZ, keď účastníci po tom, čo spoločne uzatvorili zmluvu o prevode nehnuteľnosti v lehote do 3 rokov od uzavretia zmluvy, nepodali návrh na jej vkladovanie na príslušný katastrálny odbor okresného úradu. V dôsledku toho podľa ust. § 47 ods. 2 OZ platí, že od zmluvy odstúpili. V ďalšom poukázal na znenie ust. § 46 - § 48, § 451, § 457 Občianskeho zákonníka.

Uvádza, že okresný súd na jednej strane považoval kúpnu zmluvu, od ktorej účastníci odstúpili, za platne uzavretú, v ktorej bol dohodnutý predmet kúpnej zmluvy, kúpna cena a spôsob vyplatenia kúpnej ceny, pričom na druhej strane konštatoval, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno tak tvrdenia, ako aj dôkazu. Ďalej poukázal na rozpornosť v tvrdeniach žalovaného i v jednotlivých výpovediach. Tieto tvrdenia sú odporujúce skutočnostiam uvedeným v bode III., IV. kúpnej zmluvy predloženej v konaní žalobcom. Napriek tomu, že žalovaný na svoje odporujúce tvrdenia neuviedol dôkazy, súd pri rozhodnutí veci uvedenú skutočnosť nebral do úvahy a žalobu zamietol odvolávajúci sa na svedeckú výpoveď svedka T. Q., manžela žalovanej. Ak by nebola zaplatená kúpna cena deklarovaná v kúpnej zmluve žalovanej, podpísanú zmluvu by žalobcovi nebola odovzdala, naopak žalobca by nevyplatil kúpnu cenu, ak by zmluvu nemal podpísanú žalovanou, lebo jej podpisom okrem iného potvrdzovala zaplatenie kúpnej ceny. Teda táto skutočnosť slúžila ako doklad o zaplatení kúpnej ceny. Poukázala na dôkazy vykonané pred súdom prvej inštancie, výpovede strán sporu, ako aj svedkov.

3. K odvolaniu žalobcu proti rozsudku okresného súdu podala písomné vyjadrenie žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhovala napadnutý rozsudok prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP. Žiadala priznať trovy odvolacieho konania. Vo svojom vyjadrení uviedla, že považuje rozsudok okresného súdu za vecne správny. Naďalej tvrdila, že nepodpísala kúpnu zmluvu, v ktorej by bola kúpna cena stanovená na čiastku 9.860,- eur a nebola jej vyplatená žiadna kúpna cena, ale od začiatku tvrdí, že podpisovala kúpnu zmluvu, kde bola dohodnutá kúpna cena 1,- eur. Stotožňuje sa so záverom okresného súdu, že žalobca v predmetnom konaní neuniesol dôkazné bremeno.

4. V dôsledku podaného odvolania bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní odvolaciemu Krajskému súdu v Žiline. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení zmien a doplnkov), tento stratil účinnosť ku dňu 30.6.2016 v dôsledku nadobudnutia účinnosti nových civilných procesných kódexov, a to zák. č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a zák. č. 161/2015 Z.z. - Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Odvolací súd bol potom povinný pri svojom procesnom postupe a rozhodovaní aplikovať uvedenú novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP).

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalovaný, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. Podmienky prípustnosti a zároveň dôvodnosti odvolania odvolací súd postupujúci v súlade s ust. § 470 ods. 1 CSP (už podľa tohto zákona, ktorý nadobudol účinnosť až po začatí odvolacieho konania) posúdil podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva zo základných princípov CSP a to z princípu spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1,2 CSP) a z princípu ústavne konformného a eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

7. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, príslúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

11. S rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

12. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

13. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a to tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Nepreukázal, že by došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej, na základe vyplatenia kúpnej ceny vyplývajúcej z kúpnej zmluvy, ktorú mali uzatvoriť strany sporu. Žalobca nepreukázal odovzdanie kúpnej ceny žalovanej, pričom dôkazné bremeno bolo na jeho strane. Vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že kúpnu zmluvu vyhotovoval žalobca, ktorú po jej vypracovaní predložil na podpis žalovanej. K overeniu podpisu došlo pred Mestským úradom Námestovo. V čase overenia podpisu nedošlo k faktickému prevzatíu kúpnej ceny v zmysle čl. IV. zmluvy. V citovanom článku bolo stranami sporu dohodnuté, že kúpna zmluva dohodnutá v kúpnej cene bude zaplatená pri podpísaní kúpnej zmluvy, čo predávajúca svojím podpisom potvrdzuje. V konaní boli predložené kúpne zmluvy, v ktorých v jednej je uvedená kúpna cena 1,- eur a v druhej kúpna cena 9.860,- eur.

14. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

15. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súdu prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu, a preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)